

Sobota, 4. 2. 2017, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Takto hovorí Hospodin: Nech sa nechváli múdry svojou múdrosťou, ani nech sa nechváli udatný muž silný svojou silou, nech sa nechváli bohatý svojím bohatstvom! Ale týmto nech sa chváli ten, kto sa chváli: že rozumie a zná Mňa, že Ja som Hospodin, ktorý činím milosť, súd a spravodlivosť na zemi, lebo v tých veciach mám záľubu, hovorí Hospodin.“ [Jr 9:23-24]

Buďte všetci srdečne vítaní, obzvlášť všetci tí, ktorí sú tu po prvýkrát. Máme návštevu z Indie, Afriky a rôznych iných krajín. Nech Boh Pán daruje milosť, žeby všetci vo všetkých jazykoch počuli Božie Slovo. Teraz je zrejme naživo prekladané do 15 jazykov a my dúfame, že patríte k tým, ktorí tiež počujú preklad. Boh nech z bohatstva Svojej milosti požehná aj všetkých našich prekladateľov, nech je s nimi a spontánne im daruje správne slová. Pri písomnom preklade máme zvyčajne čas nájsť tie správne slová, ale ak je to simultánny preklad, tak nemáme čas na premýšľanie, musíme to okamžite preložiť. Preto sme zo srdca vďační za všetkých bratov, ktorí sú založení v Slove a sú zo srdca pri veci. Pán všetkých požehnaj.

Božie požehnanie prajeme aj všetkým, ktorí sú pripojení cez internet. Oni počujú a väčšina aj vidí to, čo sa tu deje a hovorí.

[pozdravy]

Vy milí, sme to našim bratom a sestrám dlžní. Čítam všetky e-maily, ale oni chcú, aby sme odovzdali pozdravy a to z celého srdca činíme.

Ďalej tu dnes máme slúžiacich bratov. Kde je brat z Indie, z Naí Dillí, ktorý predtým prišiel do kancelárie? Kde si? Aha, na balkóne. Boh ti požehnaj. Máme tu dnes aj brata Forestieri a mnohých slúžiacich bratov. Je tu aj môj tlmočník brat Taty, ktorý prekladá do francúzštiny. Boh nech všetkých požehná z bohatstva Svojej milosti.

Dnes som sa vrátil vyčerpaný, máme za sebou niekoľko sto kilometrov, boli sme pozvaní na jednu konferenciu, kde som mal hovoriť o svojom povolaní pred 13 rôznymi delegáciami z 13 či

14 rôznych cirkví – ortodoxnej, koptskej... Boli tam naozaj všetci a väčšina dostala slovo. Ja som bol prirodzene značne ukrátený, lebo som po krátkom úvode začal kázať a to už nebolo dobré. Vtedy prišiel zodpovedný človek a ja som vedel, že musím skončiť. Úprimne vám však hovorím, bratia a sestry, a aj tým, ktorí k tomu dnes prichádzajú a sú tu po prvý raz – my nesúdime ani neposudzujeme, ale nesieme veľmi veľkú bolesť. Keď počujeme, čo sa hovorí v náboženstvách, v politike a všade inde, tak sa človek môže len chytiť za hlavu a odísť preč. Akú milosť nám Boh daroval, poznať čas a hodinu a mať účasť na tom, čo Boh dnes koná!

Dúfam, bratia a sestry, že sa nám stane nanovo veľkým, čo Boh pri nás učinil a čo to znamená nájsť u Boha milosť. Ešte stále stojí v evanjeliu Jána 1:16 napísané:

„A z Jeho plnosti sme my všetci vzali, a to milosť za milosť.“

Stále nanovo a nanovo. Vo verši 17:

„Lebo zákon je daný skrze Mojžiša; milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista.“

Teraz je ten deň spásy, teraz je čas milosti. Príjemný čas [Lk 4:19], ktorý sme často zdôraznili a povedali: Kto dnes žije a prechádza pomimo toho, čo Boh dnes koná, prechádza mimo Boha. Hovorím ešte raz, my nesúdime, ale všetci [na konferencii] hovorili pomimo Boha. Jeden hovoril trocha nábožne a potom povedal: „S Ježišom Kristom to nejako nevyšlo, tak sa obrátil k Márii a to potom vyšlo.“ Hovorím vám: Boh nám v deň spásy pomohol! [Iz 49:8, 2Kor 6:2]

Posledný rečník, ktorý tam mal slovo, chcel dať na záver odporúčanie, ktorá strana má byť v krajine zvolená.

Bratia a sestry, ďakujme Bohu Pánu každý deň, áno, každú hodinu nanovo za to, že sme mohli poznať čas a hodinu.

Aj to by som chcel hneď na začiatku povedať: Dnes sa budeme modliť za všetkých, ktorí sú v núdzi. Budeme mazať olejom, budeme sa modliť i klásť ruky. Nik odtiaľto nemá odísť zaťažený. Vy viete, že brat Branham nielen kázal – jemu bolo priamo pri jeho povolaní povedané: „Bude ti daný dar Božieho

uzdravovania ... ponesieš Slovo a evanjelium všetkým národom.“ Boh brata Branhama v našom čase mimoriadnym spôsobom použil a požehnal. Moje prežitie som už niekoľkokrát zopakoval, ale keďže sa teraz jedná o modlitbu za chorých... Potom, čo sme s bratom Branhamom dohovorili, stáli sme na parkovisku a chceli sme nastúpiť do auta, mal som ešte páľčivú otázku: „Brat Branham, vypočuje Boh Pán moju modlitbu za chorých?“ On sa otočil a povedal: „Brat Frank, každý, kto je od Pána povolaný zvestovať evanjelium, je povolaný modliť sa za chorých.“ Patrí to dohromady – záchrana duše i uzdravenie tela. Nekladíme dôveru na človeka, ale na Boha. Boh na zvestovanie Slova používa ľudí, ale je to On, kto Svoje Slovo potvrdzuje.

Preberajme ešte niektoré biblické miesta. (Ako som už povedal, som ešte stále v šoku z toho, čo sme dnes prežili so štyrmi bratmi, ale sme plní vďačnosti nášmu Bohu za milosť, ktorú nám daroval.) Brat Borg čítal z Jeremiáša 9. Už v Starom zákone Boh povedal: „...zmilujem sa, nad kým sa zmilujem...“ [2M 33:19] Už v Starom zákone sa Mojžiš modlil: „ak som našiel milosť v Tvojich očiach, prosím, oznám mi Svoju cestu...“ [2M 33:13] To nie je žiadna nová téma, ale veľmi stará. Najstť u Boha milosť znamená poznať Božie cesty, a potom po nich aj ísť. Bola to zrejme 9. kapitola Jeremiáša. Čítajme ešte raz verš 23:

„Tak hovorí Hospodin.“

Je to „Tak hovorí Pán“! A čo On hovorí, je tak, ako to On povedal.

„Nech sa nechváli múdry svojou múdrosťou, ani nech sa nechváli udatný muž silný svojou silou, nech sa nechváli bohatý svojím bohatstvom! Kto sa chce chváliť, nech sa chváli v Pánu.“

To je výsledok Božej bázne, nie namyslenosť, nie, že si niekto niečo o sebe myslí, ale z milosti sme všetko, čo sme. Vo verši 23:

„Ale týmto nech sa chváli ten, kto sa chváli: že rozumie a zná Mňa, že Ja som Hospodin, ktorý činím milosť, súd a spravodlivosť na zemi, lebo v tých veciach mám záľubu, hovorí Hospodin.“

Enoch mal Božie zaľúbenie [Žd 11:5]. My potrebujeme Božie zaľúbenie. V príjemnom čase [podľa nem. prekladu: „čas zaľúbenia“] sa nad nami Boh zľutoval. Toto je príjemný [príhodný, ľúby]

čas, toto je deň spásy [2Kor 6:2]. Kto nájde milosť u Boha, ten posväťí svoj život Pánu.

Aj to by sme chceli všetkým povedať: Nejde len o učiteľskú časť – k zvestovaniu patria tri oblasti – evanjelium, evanjelizácia, zvestovanie, že spása a záchrana nie je v nikom inom okrem Pána Ježiša. Lebo tak stojí napísané: „*Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet...*“ [2Kor 5:19] Kto prechádza pomimo toho, ten prechádza pomimo Boha, pomimo milosti a spásy. „*Každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.*“ [Sk 2:21, Rm 10:13] Tak to stojí napísané a my smieme z milosti ešte stále zvestovať záchranu duše, oslobodenie ducha a uzdravenie tela.

Myslime na tie slová: „...*týmto nech sa chváli ten, kto sa chváli ... že Ja som Hospodin, ktorý činím milosť.*“

Aj miesto z ev. Jána 1:17:

„...*zákon je daný skrze Mojžiša; milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista.*“

Bratia a sestry, tu sa jedná len o to jedno – aby bolo Božie sväté Slovo zvestované tak, ako je napísané v Biblii. To som dnes v krátkosti povedal aj na tejto konferencii: Kto chce misijnému povereniu porozumieť v jeho úplnosti a chce ho vykonávať, ten musí prejsť z Matúša 28, kde sa jedná o meno, k Markovi 16, kde sa jedná o vieru: „*Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.*“ Ten musí prejsť do Lukáša 24:47: „...*v Jeho mene bude kázané odpustenie hriechov všetkým národom...*“ a až potom k Jánovi 20:23: „...*komu odpustíte hriechy, tomu sú odpustené.*“ Nie ktosi s kadidlom a trochou dymu, nie! My zvestujeme odpustenie, a kto tomu verí, tomu môžeme v mene Pána povedať: „*Tvoje hriechy sú odpustené na základe viery v Ježiša Krista a v dokonané dielo spásy na kríži Golgoty.*“

Aj o vykonaní krstu som krátko hovoril: Musíme jednoducho prejsť zo Skutkov apoštolov 2 do Skutkov apoštolov 8 a 10, a potom do kapitoly 19, aby sme vedeli, ako poverenie vykonávali apoštolovia. Nemôžeme len tak fantazírovať. Nie! My sa vraciame späť k Božiemu Slovu, k učeniu apoštolov a prorokov, lebo na tom je Cirkev založená. Tak je to napísané v Skutkoch apoštolov 2:42:

„A zotrúvali v učení apoštolov...“ My dnes môžeme povedať, že sme boli zavedení späť k učeniu apoštolov.

Bratia a sestry, ako často brat Branham povedal: „Zvešť hodiny je späť k Slovu, späť k originálu, späť k učeniu apoštolov, späť k začiatku!“ To je Božia zvešť pre náš čas!

A aj to musí byť raz povedané: Tam, kde sa zvestujú mimoriadne učenia, je modloslužba, tam sa už jedná len o to jedno učenie. Dám vám príklad: učenie o siedmich hromoch – z toho sa stal taký kult! Stalo sa to hlavnou témou a všetko sa točí dokola okolo témy siedmich hromov. To už môžu rovno urobiť zlaté teľa [2M 32]. Nie! My zvestujeme Božie Slovo vyvážené a nedávame ani jediný výklad. Prenechávame to Bohu a On to dobre učiní.

Aj počas všetkých uplynulých rokov. Pomyslíte na to – od roku 1962 predsa prešlo mnoho času a my sme nikdy nezvestovali nejaké zvláštne učenie, ale len originálne Božie Slovo.

Teraz prišiel čas, aby sme z milosti s Pánom učinili naše osobné prežitia spásy. Je jednoducho nutné, aby Boží Duch zostúpil a všetkých nás mohol nanovo obživiť.

V týchto dňoch som hovoril s bratom Miskysom a on mi povedal: „Brat Frank, máme predsa zaslúbenie, ako to bolo u Jóba, že obdržal dvojnásobnú mieru – nielen znovunapravenie všetkého, čo mal predtým, ale dvojnásobnú mieru.“ Tak je to napísané v Starom zákone u Jóba 42 a v Novom zákone u Jakuba 5 v súvislosti s ranným a neskorým dažďom. Boh jednoducho použil príklady zo Starého zákona, aby nám v Novom zákone pomohol, aby sme verili a vedeli, že Boh Starého zákona je Boh Nového zákona.

Stále znovu hovorím a radujem sa z toho, že máme v Novom zákone 845 citátov zo Starého zákona. Harmónia medzi Starým a Novým zákonom [testamentom, závetom] je jednoducho premocná. Všetci vieme, čo znamená závet. V ňom je oznámená posledná vôľa. Kto raz držal v ruke závet (ja som ho raz držal), vie, že na poslednej strane obálky je zhora sprava doľava a nadol previazaná bielo-červená šnúrka a uprostred je pečať. Musel som myslieť na Zjavenie 5 – na knihu zapečatenú siedmimi pečatami – Boží obsah nesmie byť zmenený, nič nesmie byť k tomu pridané, ani nič

od toho odňaté! Tak to náš Pán povedal aj v Zjavení 22 v posledných štyroch veršoch: „*Kto by pridal alebo odňal...*“ Čo je so všetkými, ktorí stále znova pridávajú a pridávajú? Oni sa sami odrezávajú od stromu života. Hovorím ešte raz: Závet má konečnú platnosť! Je tam pečať a hotovo! Nemôže byť na ňom nič zmenené! Sme jedno-ducho vďační za Starý a Nový zákon a za ich súlad. Ten istý Boží Duch, ktorý skrze prorokov predpovedal, čo sa malo stať, bol ten istý Boží Duch, ktorý nám od Matúša 1:1 znovu ukazoval, že sa naplnilo všetko, čo bolo zasľúbené a napísané v Starom zákone.

Tak je to s nami v tomto čase. Tiež sa vraciame späť k Starému zákonu, do Malachiáša a posledných dvoch veršov Starého zákona: „*Hľa, posielam vám proroka Eliáša, než príde veľký a hrozný deň Pánov.*“ Potom však sám náš Pán toto zasľúbenie zo Starého zákona potvrdil v Novom zákone. Viete, čo pre mňa znamená, že náš Pán a Spasiteľ v Novom zákone v Matúšovi 17:11 a v Markovi 9:12 zasľúbenie zo Starého zákona zopakoval a potvrdil: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.*“ Povedzte to však jednému z tých zástupcov cirkví! Tí len zakrúčia hlavou a idú ďalej svojou cestou. To, čo pre nás znamená všetko, totiž Božie zasľúbenia... A to budeme zdôrazňovať stále znovu: Deti zasľúbenia veria v Slovo zasľúbenia, dostanú Ducha zasľúbenia a sú vedené do každej pravdy. A potom bude zjavené, či môže Duch viesť. Nie kazateľ, ani prorok, ale Boží Duch vedie do každej pravdy. Slovo, pravda, je zvestovaná, ale musí nám to byť Bohom zjavené. V evanjeliu Lukáša 7, verš 30 stojí napísané:

„*Ale farizeovia a zákonníci pohrdli radou Božou sami proti sebe nie súc pokrstení od neho.*“

Môžete porozumieť prečo? Pretože Ján Krstiteľ bol Bohom zasľúbený prorok. Nielen u Izaiáša 40:3:

„*Hlas volajúceho na púšti: Upravte cestu Hospodinovu, urovnajte na pustine hradskú nášmu Bohu!*“, ale aj zasľúbenie v Malachiášovi 3:1, kde Pán sám povedal:

„*Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou. Príde náhle do Svojho chrámu Pán, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, po ktorom túžite, hľa, príde, hovorí Hospodin Zástupov.*“

Sám Pán to povedal a sám Pán prišiel, tak je to napísané u Lukáša 2:11:

„Lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.“

Nie druhá osoba, ale Pán osobne. Slovo sa stalo fyzickým telom a bývalo medzi nami [Jn 1:14].

Všetci tí, ktorí rozpoznali službu Jána, šli k Jordánu a nechali sa pokrstiť. Neostali v Jeruzaleme alebo v Samárii alebo ktoviekde, ale šli tam, kde bolo zvestované Slovo hodiny.

Bratia a sestry, prečo prichádzame my z mnohých národov a jazykov? Prečo jazdíme 1 500 km a viac? Prečo sme tu? Aby sme počuli Slovo hodiny, aby sme boli pripravení na návrat Ježiša Krista. Sme oddelení od všetkých ostatných – v dňoch, ako je ten dnešný, to môžeme najlepšie cítiť a vidieť. Nikam sa nehodíme, skutočne nikam. Skrze Božiu milosť...

Čítajme miesto z 2. Korintťanom 6 a ďalšie v liste Židom. Je to jednoducho veľmi vzácne, pretože nám Boh daroval milosť. Na tomto veľmi dobre známom mieste stojí:

„Lebo stojí napísané:...“

Prirodzene, že to stojí napísané, Izaiáš 49:8!

„V príhodný čas som ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol. Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!“

Predtým, ako môžeme byť vypočutí, sa musíme modliť. Kto chce, aby bola jeho modlitba vypočutá, musí prísť k Bohu v modlitbe vo viere, a potom sa naplní:

„V príhodný čas som ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol.“

A potom:

„Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!“

Nemôžeme povedať amen k takémuto biblickému miestu? Nie predvčerom, nie pozajtra, ale teraz, dnes! Hľa, teraz je príhodný čas, teraz je deň spásy, ešte je krv na tróne milosti! Keď som po prvýkrát počul brata od hromovcov, ktorý tvrdil, že krv už viac nie je na tróne milosti, bol som ostrasení. Krv zostáva

na tróne milosti ešte počas súženia, pretože veľký zástup musí prejsť po vytrhnutí cez veľké súženie a operie svoje rúcho v krvi Baránka [Zj 7:14]. Sme zo srdca vďační za všetky tieto biblické miesta a za jasnosť Slova. My skutočne ideme od jedného biblického miesta k druhému. Čo chceš robiť ty alebo ja, ak by krv zmierenia a spasenia nebola na tróne milosti? To by predsa čas milosti už pominul! Nie! Čas milosti ešte trvá! Krv Božia, krv Baránka je ešte na tróne milosti! Aj dnes môže každý prijať odpustenie hriechov skrze krv Baránka! Ver z celého srdca, vzývaj meno Pána a povedz: „Milovaný Pane, Ty si dal za mňa Svoj život, zachráň ma a buď mi milostivý a pomôž mi.“ Z milosti to aj my dnes prežijeme.

Aj to premocné miesto z listu Židom. Hovorím vám, apoštol Pavol, ktorý bol pisateľom listu Židom, ako poznávame zo záveru listu, bol muž od Boha poslaný a omilostený, ktorý všetko biblicky zoradil, a tu, v liste Židom 3:12, stojí:

„Hľadte, bratia, aby snáď nebolo v niekom z vás zlé a neverné srdce, ktoré by odstupovalo od živého Boha.“

Aj o tom sme už hovorili:

„Kto neverí Bohu, ten ho urobil ľhárom...“ [1J 5:10]

Kto si ty, kto som ja, že by sme neverili Bohu? Bohu môžeme veriť, Boh je hodný viery a všetky Jeho zasľúbenia sú áno a amen [2Kor 1:20].

Tu je nevier a spojená s odpadnutím. Žijeme v čase veľkého odpadnutia, preto si tak veľmi vážime, že nás Boh zaviedol späť k originálnemu Slovu a k originálnej viere, ako je u Júdu napísané:

„...aby ste zápasili za vieru, raz ta danú svätým.“ [1:3] Teda tým posväteným. Pán predsa sám povedal:

„Ja sa za nich posväcujem, na to, aby oni boli posvätení v pravde.“ [Jn 17:19]

Slovo Božie je pravda a my sme z milosti v Slove posvätení. To jedno zasahuje do druhého. Tu to stojí napísané:

„Hľadte, bratia...“ [podľa nem. prekladu: ***„Dávajte pozor...“***]

Nezaobchádzajte s tým ľahkomyselne, ale:

„Dávajte pozor, aby sa v žiadnom z nás...“,

V žiadnom z nás, v žiadnom z tých, ktorí dnes počúvajú na celej zemi, v žiadnom z nás, ktorí veríme Božím zaslúbeniam pre tento čas a prijali sme Božiu zvesť...

„...nenašlo nijaké srdce neviery...“, ale aby sme mohli zo srdca veriť a ďakovali Mu za milosť, ktorú nám zjavil.

Pokračuje to ďalej v liste Židom 3:15:

„Teda keď je povedané (opäť Slovo zo Starého zákona – Žalm 95): Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení Boha!“

Jednoducho aj v súzeniach a skúškach. Aj teraz prechádzajú mnohí veriaci tými najťažšími skúškami, o akých sme kedy počuli. Držte sa však pevne toho, čo nám Boh z milosti daroval v Ježišovi Kristovi. Ako stojí napísané:

„Dnes, keby ste počuli Jeho hlas...“

My môžeme povedať, že sme v našom „DNES“ počuli Jeho hlas. Nie mnohé hlasy, ktoré nesúhlasia, ale hlas, ktorý súhlasí, totiž hlas nášho Pána a Spasiteľa. Je jednoducho mocné, že si tieto slová nenahovárame, ale že sa tie slová v nás stali pravdou, že Boh nám v deň spásy pomohol a že sme v tomto čase počuli Jeho hlas a poznali, čo slúži k nášmu pokoju a našej spásy [Lk 19:42]. Potom sa pri nás plní, že milosť je daná mne i tebe skrze Ježiša Krista [Jn 1:17]. Potom sa plní: „Zmilujem sa, nad kým sa zmilujem...“ [Rm 9:15] nielen pre krátky úsek, ale Božie vyvolenie je pred ustanovenia sveta. Tam Boh videl tých, ktorí budú veriť, a mohol ich mená napísať do knihy života zabitého Baránka [Zj 13:8, 21:27].

Ešte posledné dva verše z listu Židom 3:18-19:

„A ktorýmže prisahal, že nevojdu do Jeho odpočinku, ak nie tí, ktorí neposlúchali?“

Aj o tom sme hovorili. Poslušnosť je lepšia než akákoľvek obeť [1Sam 15:22-23]. Môžeme obetovať, koľko chceme, nebude to nič platné. Poslušnosť je lepšia ako obeť. Vo verši 19:

„Vidíme, že nemohli vyjsť pre nevieru.“

Bolo tam oboje: nevier a neposlušnosť. Tie dva verše z Ezechiela nemôžeme ani čítať, pretože nám trhá srdce, že Boh Pán raz dal zaslúbenie a prisahal, že ich zavedie do zeme, a potom z dôvodu ich neviery ich do nej nemohol zaviesť. Akonáhle sme ty a ja v neposlušnosti a neviere, Boh nás viac nemôže správdzať. Boh môže ísť s nami len vtedy, pokiaľ my ideme s Ním na základe Jeho Slova. U proroka Ezechiela v 20. kapitole od verša 5 až 8 si tie slová vezmeme k srdcu:

„A povieš im: Takto hovorí Pán Hospodin: V deň, v ktorý som si vyvolil Izraela a zdvihnul som Svoju ruku semenu domu Jakobovho a dal som sa im poznať v Egyptskej zemi a pozdvihnul som im Svoju ruku povediac: Ja som Hospodin, váš Boh...“

Môžeme čítať i ďalej. Ak prideme až po verš 8, čítame:

„Ale oni sa spurne stavali proti Mne a nechceli počúvať na Mňa; neodvrhli, niktorý, hnusôb svojich očí ani nezanechali ukydaných bohov Egyptanov. Preto som povedal, že vylejem na nich Svoju prchivosť, že vykonám na nich Svoj hnev prostred Egyptskej zeme.“

Boh učinil cestu, rozdelil more a vykonal všetko, čo len mohlo byť vykonané. A keď k tomu čítame verš 13:

„Ale dom Izraelov sa spurne stavali proti Mne na púšti; v Mojich ustanoveniach nechodili a zavrhlí Moje súdy, ktoré, keby ich činil človek, žil by nimi, a veľmi znesvätili aj moje soboty.“

Potom príde verš 15:

„Ale i Ja som im prisahajúc pozdvihnul Svoju ruku na púšti, že ich nevovediem do zeme, ktorú som bol dal, tečúcu mliekom a medom, okrasu to všetkých zemí, pretože zavrhlí Moje súdy a v Mojich ustanoveniach nechodili a znesvätili aj Moje soboty, lebo ich srdce išlo za ich ukydanými bohmi.“

Bratia a sestry, aj to tu musí byť vyslovené. Už sme viackrát povedali: Boh je jeden Boh. Aj keď sa zjavil ako Stvoriteľ, ako Sudca, ako Spasiteľ alebo akokoľvek inak, či už v nebi ako Otec, na zemi v Synovi alebo v Cirkvi skrze Svätého Ducha, zostáva

stále tým istým jedným Bohom od večnosti po večnosť. Povedzte to však všetkým tým cirkvám! Potom si musíte dať pozor, ako sa vám bude vodiť. Všetci odmietajú učenie o jednom Bohu. Každý z nich má iný smer, ale východným bodom je „trojica“. Aj to sme už povedali: Učiť a veriť, že Boh vo večnosti ako Otec splodil a porodil Syna, hraničí s rúhaním. To si musí človek s normálnym rozumom predstaviť. To je bohorúhanie prvej triedy. Boh je všemohúci Boh od večnosti po večnosť. Syn sa predsa narodil tu, v BetleHEME. Veď to bolo v spásnom Božom pláne – že On k nám príde v telesnej podobe a že Pán zaplatí cenu za naše vykúpenie. A On ju mohol zaplatiť len tak, že sa narodí do nášho sveta a bude nájdený ako človek [Fil 2:8]. Potom preliat Svoju svätú drahú krv za naše vykúpenie a odpustenie, ako povedal v ev. Matúša 26:26-28:

„...toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“

Bratia a sestry, zhrňme to: Boh nám v deň spásy v príhodnom [ľúbom] čase pomohol. Počuli sme Jeho hlas. Nie je v nás žiadny odpor, nie, všetko vo viere prijímame a Pán nám daruje milosť, aby nám to bolo zjavené. Každé slovo, v ktoré veríme, nám bude zjavené. Cirkev je postavená na zjavení:

„Telo a krv ti to nezjavili, ale Môj Otec, ktorý je v nebi.“ [Mt 16:17]

Prejdime do Zjavenia 1: *„Zjavenie Ježiša Krista...“* – jednoducho zavedenie do spásneho plánu nášho Boha. Nech sú aj všetci novoprichádzajúci uchopení Božou milosťou a nech vedia, že v nikom inom nie je spása a nijaké iné meno nie je dané ľuďom pod nebom, len meno Spasiteľa [Sk 4:12]: *„...nazveš Jeho meno JEŽIŠ, lebo On zachráni Svoj ľud od ich hriechov.“* [Mt 1:21] Tak je to napísané a tak tomu veríme! Sme Bohu jednoducho vďační.

Dovoľte mi v zhrnutí povedať: Boh je verný! My sme nenasledovali vtipne zloženým bájkam [2Pt 1:16], ani rôznym smerom viery či cirkevným smerom. Náš Pán predsa nepovedal: „Ja zbudujem mnohé cirkvi...“, ale: *„Ja zbudujem Svoju Cirkev...“* [Mt 16:18] Svoju Cirkev! Nie Koptskú cirkev. Nie! „Ja zbudujem Svoju Cirkev. Spasím ju, zaplatím cenu, ona je Mojím majetkom. Preliat

som Svoju krv a obetoval pre ňu Svoj život.“ A potom: „*Ty si môj, Ja som ťa spasil, volal som Ťa menom.*“ [Iz 43:1]

Nech všetci – mladí či v pokročilej starobe – prijmu Božiu milosť, zo srdca veria v Ježiša Krista a dôverujú Mu.

Nech je ešte raz zmienené: Všetkých, ktorí ešte Pána ne-
vzývali a ešte neprežili odpustenie svojich hriechov, prosím, keď
sa budeme dnes spoločne modliť, vzývajte v modlitbe meno Pána
Ježiša Krista a proste Ho o odpustenie! Môžem vás uistiť, že všet-
ci, ktorí veria zvesti evanjelia, dostanú odpustenie hriechov skr-
ze vieru v Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa, ktorý za nás
zomrel na kríži Golgoty. Sme ľud Novej zmluvy.

Povedzme ešte raz, čo sme čítali u Jeremiáša 9:

„Ale ten, kto sa chváli, nech sa chváli Pánom.“

Ten sa chváľ Božou milosťou, ktorá je pri nás zjavená. Bra-
tia a sestry, naučte sa vážiť si a byť vďační za to, čo nám Boh zja-
vil. Buďte každý deň nanovo vďační za to, čo nám Boh z milosti
daroval. Môžeme skutočne povedať, že je v našom čase zvestovaná
celá rada nášho Boha, dokonca až po otvorenie siedmich pečatí.
Predvčerom som čítal prvých 16 kapitol Zjavenia. Ó, milí, srdce
preteká! Všetko je dokonale jasné, všetko môže byť biblicky za-
radené! Je to jednoducho nádherné. Boží Duch vedie do každej
pravdy [Jn 16:13] a nezostáva ani jediná otázka. Nie. Všetko, čo je
napísané, nám bolo skrze Ducha zjavené [1Kor 2:10].

Nech Boh požehná vo všetkých národoch, jazykoch a mes-
tách. Keď myslím na to, že je pripojených 172 krajín, a okolo 1 500
až 1 600 pripojení ďaleko po celom svete, kde môžu počuť a vi-
dieť... Bratia a sestry, aj to všetko Boh tak viedol, aby tu boli
k dispozícii všetky jazyky, aby bol možný prenos, aby všetkým ná-
rodom a jazykom bolo zvestované nielen pravé evanjelium, ale aj
tajomstvá, ktoré Boh zjavil. Na všetkých mojich misijných cestách
musím zájsť do uvedenia spásneho Božieho plánu s ľudstvom, ale
tu môžeme ísť do hĺbok Slova a celý svet to môže vidieť a počuť.
To je neopísateľná milosť nášho Boha. Môžeme ešte raz zdôrazniť:
V deň spásy nám Pán pomohol a v príhodnom čase sa nám zjavil

[2Kor 6:2, Iz 49:8]. Nech nám On daruje vieru a poslušnosť. Nech nám On daruje, aby na nás mohlo spočinúť Božie zaľúbenie.

Prosím, prijmite to: Skrze moc krvi sme spasení [Rm 5:9], skrze Slovo sme posvätení [Ef 5:26], skrze Ducha svätého zapečatení na deň spasenia tela [Ef 1:13, Ef 4:30, 2Kor 1:22]. Boh vykonal všetko, čo bolo potrebné, a On Svoje dielo víťazne dokoná. [Fil 1:6] Nech v tento deň nielen vo mne a v bratoch, ktorí boli so mnou na konferencii, ale v nás všetkých stúpa ku Bohu taká vďaka ako ešte nikdy, pretože tak poznávame, že sa stalo realitou: „...zmilujem sa, nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ [2M 33:19, Rm 9:15]

A buďte úprimní, či sme chválili seba, či brata Branhama alebo Pavla? Nie, my sa chválime Pánom, ktorý nás omilostil a dal nám v tomto čase poznať, čo slúži k nášmu pokoji [Lk 19:42] – plné spasenie, plné odpustenie, plná spása – to nám Boh z milosti daroval. Ako aj zjavenie Svojho drahého a svätého Slova. Nech sú všetci, či z USA, Austrálie, Kanady, či celého sveta, požehnaní v drahom a svätom mene nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Povstaňme k modlitbe. Zaspievajme chórus *Taký, aký som*.

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

V čase, keď zotrávame pred Bohom v tichej modlitbe, skloníme hlavy, ale otvoríme srdcia. Bratia a sestry, nech je toto deň ďakovania, žeby sme z hĺbky našich srdc ďakovali nášmu Bohu za to, že nám pomohol v deň spásy, že sa dnes naplnilo – ak dnes počujete Jeho hlas... [Žid 3:7 a 15, 4:7] My sme Ho počuli, my tomu veríme a tým, ktorí zo srdca veria, tým Pán k tomu daruje i poslušnosť, aby sme spojili vieru s poslušnosťou a stali sa Bohu ľúbymi a žili ku Jeho cti.

Aj všetky modlitebné priania, ktoré sú v našom strede, či kdekoľvek v celej Európe i po celom svete, predložíme nášmu Pánu. Za niektorých sa budeme na konci zhromaždenia modliť tu vpredu. Nech všetci, ktorí to môžu prijať, vo viere prijmú oslobodenie, spasenie a uzdravenie. To všetko je dokonaná skutočnosť!

Už 800 rokov pred Golgotou prorok Izaiáš povedal v minulom čase: „...*Jeho sinavicou sme uzdravení.*“ Práve tak bol naňho v minulosti položený trest, aby sme mali pokoj a boli skrze Jeho rany uzdravení.

Bratia a sestry, spasenie je Božia skutočnosť tu na zemi. Prijmite a uchopte to. Nikto nepotrebuje byť stratený. Každý môže dnes veriť a prijať odpustenie, oslobodenie a uzdravenie a osobne to prežiť. Kto by chcel zdvihnúť ruku, aby sme vedeli, za koho sa máme modliť? Všade sú modlitebné núdze. Ó, áno.

Pane, Všemohúci Bože, kladiem obe svoje ruky na Tvoje drahé a sväté Slovo. Ďakujem Ti z hĺbky môjho srdca, že smieme žiť v čase Novej zmluvy. Ty si v Starej zmluve zasľúbil: „*A dám vám nové srdce a nového ducha dám do vášho vnútra...*“ [Ez 36:26] To si Ty učinil a my Ti za to zo srdca ďakujeme. Ty si napísal Svoje Slovo do našich srdc [Jr 31:33]. Veríme každému Slovu!

Milovaný Pane, nech všetci prijmú odpustenie hriechov a oslobodenie od moci Satana, Ty, ó, Pane, si víťaz z Golgoty! Ďakujeme Ti za to, že si povstal z mŕtvych, vzal si smrti jej moc, porazil si satana a zvolal:

„Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi.“ [Mt 28:18]

Aj dnes večer v našom strede a v celom svete potvrdíš Svoje Slovo. Ďakujeme Ti za to z celého srdca. Nesieme Ti všetkých, ktorí sú unavení a obťažení. Ty si zvolal:

„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažení, a Ja vám dám odpočinutie.“ [Mt 11:28]

Milovaný Pane, ďakujem ti za to, že si nás dnes vypočul. Ďakujem Ti za Tvoju milosť a vernosť. Ďakujem Ti za preliatu krv na kríži Golgoty, ktorá je ešte stále na tróne milosti. Tebe, Božiemu Baránkovi, nech je vzdaná česť.

Haleluja! Povedzte všetci haleluja. Chváľte všetci Pána, ďakujte Pánu. Haleluja ... Haleluja.